

MLADE MISLI

Št. 8

Šol. l. 1997/98

ŠOLA SE PREDSTAVI

Jaz sem šola. Stara sem stoštiri leta. V meni je enainpetdeset učencev. Zgradili so me leta 1893.

V šoli imamo štiri učilnice, v katerih poteka pouk in pet krožkov. Najljubši učenec mi je? Ali uganete? Ja, seveda! Simon Zupan. Naj pove še sam kaj o sebi.

Dober dan. Sem Simon Zupan. Obiskujem tretji razred. Doma sem na Hudem. Star sem devet let. Všeč mi je, da sedim sam.

Simon Zupan, 3. razred

Pozdravljeni! Sem prijazna kovorska šola. V moji notranjosti je kuhinja, učilnice, zbornica, hodniki, stranišča, umivalnici, klet in podstrešje. Stara sem stoštiri leta. Ravno lansko leto so me prepleskali, a že počasi razpadam. V spodnjih prostorih kuharica neprestano lovi učence 4. razreda. Takrat se zelo tresem. Zelo velikokrat so me ranili, zato sem dostikrat jokala. Najbolj hudo mi je takrat, ko si učenci nagajajo med seboj in se škropijo s tinto. No, o sebi sem povedala kar veliko, če pa boste hoteli slišati še kaj, vam povem drugič.

Matic Sušnik, 4. razred

Jaz sem šola. V meni se učijo otroci. Včasih sem bila tudi stanovanjska hiša. Nisem bila prav srečna. A zdaj sem še posebej vesela, ker se otroci v meni lahko učijo. Danes so v meni delali prevale.

Rozi Kralj, 2. razred

Naša šola je stara približno stoštiri leta. Graditi so jo začeli v devetnajstem stoletju. Obiskujem jo že tretje leto.

V njej so štirje razredi, zbornica, kuhinja in podstrešje. V šoli so tudi interesne dejavnosti, kot sta lego krožek in literarno novinarski krožek. Leta 1995 je šola dobila novi učilnici.

Na šoli so mi vseč učiteljice, ni mi pa vseč, če se tepemo.

Gašper Bodlaj, 3. razred

Naša šola ima štiri razrede. V šoli imamo tudi učiteljice. Zdaj se učimo vremensko napoved in računati do sto. V šoli mi je najbolj vseč malica, ki jo pripravi kuharica. Šola je zelo zanimiva.

Tina Praprotnik, 2. razred

Naša šola je stara približno stoštiri leta. Zgradili so jo leta 1893. Veliko učencev je že hodilo v to šolo, zato so se tudi učiteljice dosti menjale in vsako leto dobivale nove učence. Letos nas je v šoli enainpetdeset učencev. Šola mi je vseč, ker je za malico veliko dobrega. Jaz sem v drugem razredu in se imamo zabavno. Na šoli je pet krožkov: literarno novinarski krožek, pevski zbor, lego krožek, ročna dela in pravljlični krožek. Jaz obiskujem literarno novinarski krožek, pevski zbor in pravljlični krožek.

Nina Razinger, 2. razred

ŠOLA

Piki piki piki pi
naša šola že stoji.
Je prijazna in vesela
za otroke prava reva.

V njej razredi so veliki
majhni, suhi in debeli,
hitro spravimo se vanj,
da bo vsakdo lepo zbran.

Naše glave polne znanja,
od učenosti kar razganja.
Bum, hura, odmor!
Prave naše so norčije,
polno smeha in veselja,
za odmor in traparije
nam srce samo še bije.

Spet nas zdrami odmora konec,
učiteljica je že pred vrati,
mi pa mirno v svoji klopi
tiho, pridni, zbrani.

Maša Štrukelj, 3. razred

V šoli se radi igramo,
imamo se lepo
in učiteljica
huda je zelo.

Iz ust nam lije
plaz besed,
saj to je tukaj
pravi red.

Nimamo težav,
saj smo
pametnih glav.

Anka Zupan, 3. razred

NAŠA ŠOLA

V naši šoli je zabavno. Zgradili so jo leta 1893. Stara je že stoštiri leta, a je še vedno zelo lepa. Šola ima štiri majhne razrede. Našo šolo obiskuje enainpetdeset učencev. V naši šoli se dogaja veliko zanimivih stvari. Sem v drugem razredu in zdaj se učimo o vremenu. V našem razredu je štirinajst učencev, od tega samo štirje fantje. Šolo imam zelo blizu. Našo šolo so že velikokrat obnovili. Imamo zbornico, kuhinjo, klet za igrače in podstrešje. V prvem razredu so se učiteljice neprestano menjale. Šola ima tudi pet interesnih dejavnosti: literarno novinarski, lego in pravljичni krožek, pevski zbor in ročna dela.

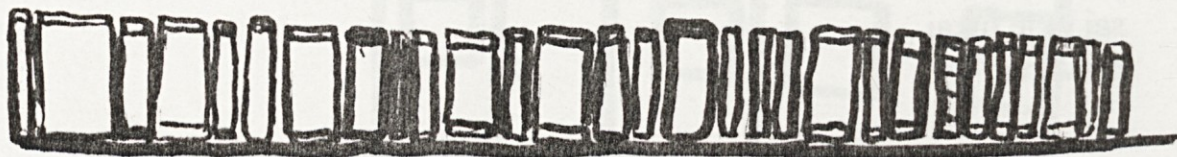
Katja Zdovc, 2. razred

Naša šola je majhna, ker je na vasi. Obiskuje jo enainpetdeset učencev. So le štirje razredi. V enem razredu je urejena tudi majhna knjižnica. Razredi niso veliki. Naša šola mi je všeč. Žal jo bom morala že drugo leto zapustiti. V naši šoli so prijazne učiteljice. Imamo majhno kuhinjo, kjer je kuharica, ki pripravlja okusne malice. V kleti so pospravljeni predmeti in orodja, ki jih potrebujemo za telovadbo.

V našem, četrtem razredu so le tri punce in kar devet fantov, zato je razred najbolj poreden.

Lepo skrbimo za šolo in upamo, da bodo zanjo skrbeli tudi drugi otroci.

Suzana Kokalj, 4. razred

PRVI ŠOLSKI DAN

1. SEPTEMBER JE BIL MOJ
PRVI ŠOLSKI DAN. Z
MENOJ V ŠOLO JE ŠLA
MAMICA. PRVIČ SEM VIDEL
SVOJO NOVO UČILNICO,
SOŠOLCE, SOŠOLKE IN
UČITELJICO. BILO MI JE NE-
PRIJETNO, KER NISEM
NIKOČAR POZNAL.

PETER DOLENC, 1. RAZRED

MOJ PRVI ŠOLSKI DAN

TEŽKO SEM ČAKAL PRVI
ŠOLSKI DAN. V ŠOLI SMO
DOBILI SVINČNIKE. SEDEL
SEM SKUPAJ Z JANOM.
SPOZNALI SMO NAŠO
UČITELJICO. POVEDALA NAM
JE, DA JI JE IME MATEJA.
TUDI MI SMO SE JI PRED=
STAVILI. ŠE DOLGO SE BOM
SPOMINJAL SVOJEGA PRVEGA
ŠOLSKEGA DNE.

JERNEJ KUHAR,
1. RAZRED

TORBA ME JE NESLA V NAROBE ŠOLO

Zjutraj so me vrata zbudila kar malo prepozno. Vstal sem z levo mano, zato sem bil zelo siten. Hitro sem skočil iz postelje in obleka me je hitro slekla. V drvarnici me je čakala topla nafta. Odrezal sem si še kos premoga, nato me je jed hitro pojedla. Torba me je dala na ramo in me nesla v šolo.

Toda, ko sva prišla v šolo, se je zgodilo nekaj groznega. Torba me je prinesla v narobe šolo. Nekaj časa sem si ogledoval stole, nato pa sem sklenil, da se jim bom pridružil. Ko je prišla v razred učiteljica, me je začudeno pogledala, jaz pa sem ji zaželel dober tek. Prvo uro smo imeli matematiko, kjer smo se učili saditi hiše. Pri slovenščini smo igrali na ravnateljca, pri naravi smo se učili računati do milijarde. Za tem je bila še družba, kjer smo peli vesele spise. Po družbi je bil odmor. Za malico smo imeli imenitne klopi.

Po malici smo se še malo pljuvali. Po odmoru smo imeli še likovni pouk in angleščino. Pri športni vzgoji smo samo malo ponavljali nikalne povedi. Tako se je pouk v drugi šoli lepo začel.

Matic Sušnik, 4. razred

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem odšla v šolo. Na cesti me je kar torba dala nase in sva hitro odleteli v šolo. Zdelo se mi je zelo čudno.

V šoli sem vstopila v razred, oziroma torba me je nesla skozi okno v nek čuden razred. V razredu je Nataša sedela na luči, svinčnik je imela na glavi, zvezek pa ... saj ga sploh ni imela. Pogledala sem na urnik in videla, da je prvi predmet klepetanje. V razred je priletela učiteljica s krili. Začeli smo klepetati. Matic je tako klepetal, da je kar rasel. Učiteljica je tabli ukazala, naj pobriše gobo. Med odmorom smo jedli barvice. Pri matematiki pa smo pisali z bomboni in čokolado. Računali smo tako, da je en učenec zlezal v omaro, en v koš za smeti, dva v televizijo ... Moji jopici je bilo vroče, zato me je obesila v garderobo na obešalnik.

Ko smo končali s poukom, je vsak odletel v svoje drevo in se skuhal, da ga bo kosilo pojedlo. Jaz pa sem hitro stekla domov. Torbo sem pa pozabila v šoli. Moj dan je bil zelo nor.

Suzana Kokalj, 4. razred

NAŠ RAZRED

Naš razred je tretji razred. Čeprav imamo majhen razred, mi je všeč. Okrašen je z mnogimi našimi risbicami. V razredu so tri okna, tabla, klopi, stoli, pri vratih pa je umivalnik in goba. V razredu je zelo vroče. Imam tudi dobre sošolce in sošolke. Najboljše sošolke so Anka, Mateja, Daša in Maša, prijatelj pa Bine.

Anja Štular, 3. razred

Naš razred je urejen. Ima štirinajst učencev. V razredu je osem fantov in šest deklet. Naša učilnica je najmanjša na tej šoli. Všeč mi je. Učiteljica je prijazna. V razredu se imamo lepo.

Matic Mohorč, 3. razred

V našem razredu je štirinajst učencev. Uči nas Janja Šmejc. Naš razred je majhen. Ima tri okna. Najbolj všeč mi je, da imamo dobro učiteljico in da sedim v zadnji klopi. Najboljši prijatelji so: Matic, Simon, Bine in Gašper, potem pa sledijo vsi ostali.

Marko Oman, 3. razred

Naš razred je majhen. Ima tablo, stole, mize. Je zelo okrašen z našimi risbicami. Učiteljica je včasih stroga, včasih pa prijazna. Ime ji je Janja Šmejc. Meni je razred lep, ampak ker je majhen, bi ga povečala.

Mateja Begelj, 3. razred

NAŠ RAZRED

V našem razredu imamo veliko zanimivih stvari. Učimo se o hišah in zdaj že veliko vem o tem. Učimo se tudi o likih in računamo do sto. Na razred pazimo, da bi bil lep. V našem razredu nas je štirinajst. Imamo veliko knjig, štiri omare, grafoskop, osem klopi in še veliko drugih stvari. Najbolj se razumem s Tino, Gregor in Uroš pa mi najbolj nagajata. Sedim v tretji klopi. Med odmorom se igramo razne zanimive igre, fantje pa se največkrat lovijo in cvilijo. Naš razred je zelo lep.

Katja Zdovc, 2. razred

V našem razredu je veliko zanimivosti, na primer televizija. Učencev nas je štirinajst. Imamo učiteljico. V razredu je grafoskop, peč, mize, stoli, okna, vrata. Od sošolcev imam najraje Katjo, Marjetko in Rozi. V našem razredu imamo tudi knjižnico. Moti me le, kadar se sošolci med seboj prepirajo.

Tina Praprotnik, 2. razred

Naša učilnica je majhna, vse druge so večje. V razredu nas je štirinajst. Uči nas učiteljica Janja Šmejic. V razredu je več fantov kot deklet. Med učenci smo izbrali zelene stražarje, blagajnika, tajnico in predsednika. Prijatelj sem z vsemi sošolci in sošolkami.

Naš razred
ni velik,
je pa prijeten.

Vsi radi
ga imamo,
ker je prijazen.

Gašper Bodlaj, 3. razred

NAŠ RAZRED

Naš razred obiskuje dvanajst učencev. Med fanti smo le tri dekleta: Monika, Nataša in jaz. Imamo prijazno, včasih tudi hudo učiteljico Meto Vester. Pouk imamo do petnajst čez dvanajst, redko do enih. Pri nas je najbolj pomemben predmet matematika. Imamo tudi veliko domače naloge. Včasih dobim tudi kakšno slabšo oceno. V našem razredu je televizija, okna pa imamo zaščitena, ker je zunaj igrišče. Naš razred mi je zelo všeč, predvsem zato, ker je velik. Najbolj mi je všeč sošolec Matic Perko in sošolka Nataša, kadar ni sitna. Najbolj pa mi je zoprn Gašper, ker je tak važič. Zaradi njegovega priimka Kajbič, ga kličemo Gajba. Včasih se med seboj malo prepiramo, a smo kmalu spet vsi prijatelji.

Suzana Kokalj, 4. razred

V našem razredu je veliko stvari. To so tabla, radio, luči, televizija, omare, mize, stoli, igralni kotichek, risalni kotichek, ura, okna, koš za smeti... V našem razredu se učimo. Po malici se radi lovimo, toda učiteljica nas takoj umiri. Potem se ne lovimo več, ker imamo spet pouk.

Rozi Kralj, 2. razred

V našem razredu nas je štirinajst. Razred mi je všeč. Uči nas Simona Križaj. V razredu imamo veliko različnih stvari. Najbolj mi je všeč slovenščina in računanje. Lepo je v naši šoli.

Neža Sermek, 2. razred

MOJA UČITELJICA

MOJA UČITELJICA JE PRIJAZNA, VČASIH PA JE TUDI STROGA. IMA ZELO RADA OTROKE. UČITELJICI JE IME MATEJA, PIŠE SE JAZBEC. IMA DOLGE RJAVE LASJE. IMA NAS PRAVLJIČNI KROŽEK. IMAM JO ZELO RADA.

MARTINA ZUPAN, 1. RAZRED

MOJA UČITELJICA

NAŠA UČITELJICA JE
ZELO PRIJAZNA IN NAS
VELIKO NAUČI. NAŠI
UČITELJICI JE IME MATEJA.
VEDNO JE ZELO LEPO
OBLEČENA. NIKOLI SE NA
NAS NE KREGA. BERE NAM
ZGODBICE, NAUČILA NAS JE
ŽE CELO ABECEDO.

TJAŠA KOKALJ, 1. RAZRED

NAŠA DRUŽINA

V naši družini so tri osebe: mamica, očka in jaz. Hodim v šolo, mamica in očka pa v službo. Mami je policistka, oči pa klepar. Mami fino sedi na stolu, oči pa mora lesti po strehah in popravljati žlebove in strehe. Mami ima izvrstne sodelavce, oči pa ima nerodne delavce.

Pospravljamo vsi, razen očija. Oči pride in vrže nogavico na mačke. Jaz pospravljam samo svojo sobo, mami pa ostalo hišo. Zjutraj me zbudijo mački. V naši hiši ni nikoli dolgčas, saj imamo veliko živali.

Rozi Kralj, 2. razred

KOLIKO?

Koliko je na svetu babic?
Zagotovo nešteto!
Toda le dve sta tvoji babici.

Koliko je na svetu dedkov?
Zagotovo nešteto!
Toda le dva sta tvoja dedka.

Koliko je na svetu mamic?
Zagotovo nešteto!
Toda le ena je tvoja mamica.

Koliko je na svetu očkov?
Zagotovo nešteto!
Toda le eden je tvoj očka.

Koliko je na svetu otrok?
Zagotovo nešteto!
Toda le eden si ti.

Gašper Bodlaj, 3. razred

M O J A M A M I C A

Moji mamici je ime Mojca. Imam jo rad, pa tudi ona me ima rada. Rada se pogovarja z mano in mi velikokrat pomaga pri ročnih delih. Kadar imam težave, mi pomaga in me potolaži. Vedno ima veliko dela: v službi in doma. Rada hodi v naravo in ima rada rože. Vesela je, kadar ji pomagam in jo ubogam. Kadar je dobre volje, sem tudi jaz vesel. Želim si veliko lepih trenutkov z mojo mamico.

Dolenc Peter, 1. razred

Moji mamici je ime Majda. Zaposlena je na pošti v Kranju. Ima črne kratke lase, rjave oči in je srednje postave. Kuha nam kosila, pospravlja stanovanje, pere, lika in mi pomaga pri domačih nalogah. V prostem času najrajši gleda televizijo in bere ali pa gremo na izlet.

Kokalj Tjaša, 1. razred

M O J A M A M I C A

Sredi vasi smo mi doma,
tam stanuje moja mamica.
Vedno se smeji
in mene se veseli.

Ko pride iz službe,
je v hiši dosti družbe.
Ona pridno je dekle,
takoj kosilo kuhati začne.

MAMICA zame sonček je zlat,
tako mislita tudi očka in brat.
Vsi se je veselimo
in radi z njo živimo.

Naj bo dolgo zdrava in vesela,
vse nas rada imela.
V hiši naj podpira vogale tri,
pa bomo srečni z njo še mi.

Dobre Brigita, 1. razred

M A M I C I

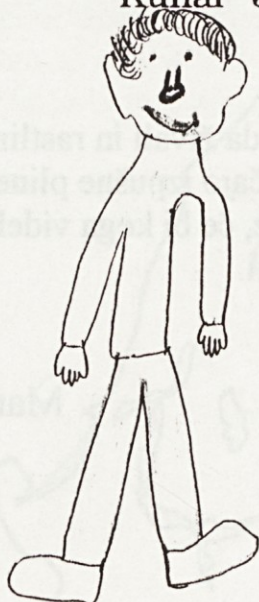
Moja ljuba mamica
rada me ima,
če sem slabe volje,
me nežno pocrklja.

Mamico res rad imam,
nikomur je ne dam.
Za njen praznik
zvončkov bom nabral
in poljubčka ji bom dal.

Mamica bo vsa vesela
in me bo objela.
Srečni bomo vsi pri nas
saj je spomladanski čas.

Spomladi vsi se imamo radi
počutimo se vsi bolj mladi.
Vse okrog nas cveti
še ptiček veselo zažvrgoli.

Kuhar Jernej, 1. razred

SKRBIMO ZA ČISTO OKOLJE

Najbolj priljubljeni kraje zame so, če so čisti. Naš kraj je Kovor. Je majhen, a vseeno dovolj čist. Mislim, da vsi hočemo imeti čisto okolje. Pri nas v šoli gremo vsaj enkrat letno po vasi in pobiramo papirčke in razne druge odpadke. Ker jaz ne mečem papirčkov po tleh, jih imam poln žep. To moji mami ni najbolj všeč. Vendar jaz mislim, da je bolj prav, da jih dam v žep, kot vržem na tla. Seveda jih ne bi smela imeti v žepu ali celo metati po tleh, ampak bi jih morala dati v koš za smeti. To zagotovo misli tudi mami. Sestra Tjaša pa smeti meče, kakor se ji zljubi: včasih v smeti, včasih pa kar na tla. Mislim, da bi se vsaj enkrat na leto morali zbrati vsi Kovorjani in očistiti okolje.

Suzana Kokalj, 4. razred

V Kovorju je veliko smetišče, zato bi lahko vse smeti nosili ali vozili nanj. Na igrišču je veliko smeti, zato jih učenci večkrat pospravimo. Nekega jutra, ko sem se zbudila in pogledala skozi okno, je bilo polno smeti po cesti, na igrišču, travnikih, gozdovih, po vodah. Šla sem na dvorišče in videla, da je vse čisto. Zelo sem se začudila in odšla nazaj v svojo sobo. Videla sem, da je nekdo na moje okno narisal vse te smeti. Vesela, da smeti niso res ležale okrog, sem zaspala nazaj.

Anka Zupan, 3. razred

Čista okolica mora biti zato, da živali in rastline lažje živijo. Okolica se onesnažuje, ker avtomobili izpuščajo izpušne pline in zato, ker nekateri ne mečejo odpadkov v smetnjak. Jaz, če bi koga videl, da meče smeti na tla, bi ga kaznoval in moral bi drago plačati.

Marko Oman, 3. razred

JAZ SEM PLOČEVINKA

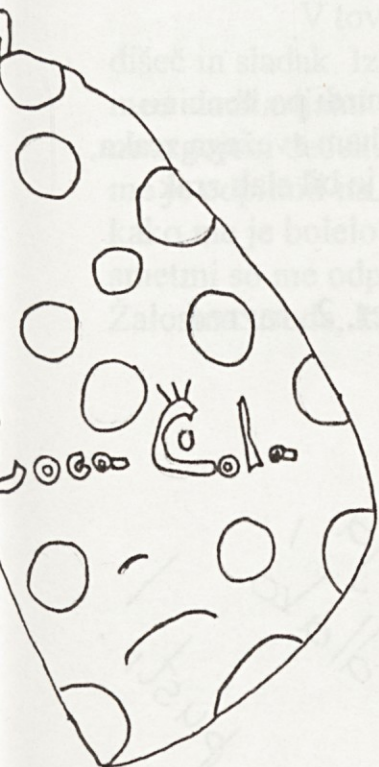
Sem pločevinka. Živim v trgovini GACHO. Ojoj! Že prihaja otrok. Vzel me je. Juhu, me že odpira in pije pijačo iz mene. O, tam pa je koš za smeti. Auva, kako grdo delajo s smetmi! Oh, ne. To pa sanjam, saj to ni res. Še smetarskega avta se je manjkalo. Prosim, naj me pristanek ne boli. Pa ravno to se je zgodilo. Imam že kakih dvajset bušk. No, še ena nova buška... Na koncu sem pristala na smetišču.

Rozi Kralj, 2. razred

POSTAL SEM SMET

Sem smet, ki so jo ljudje vrgli v odkrit smetnjak. Takoj naslednji dan je pihal močan veter. Iz smetnjaka me je odneslo visoko v zrak. Letela sem en teden in že sem bila na četrtni sveta. Bilo me je že pošteno strah, saj sem letela malo nad oblaki. Začela sem skakati in približala sem se zemlji. Drugi teden pa sem padla naravnost v Slovenijo. Tam sem se dolgočasila. A potem je spet zapihal veter in me odnesel dalje. Tako sem potovala po svetu, dokler spet nisem postal Uroš.

Uroš Rožič, 2. razred

MOŽ ČISTOČA

V majhni vasi je živel velika, velika družina. Bila je tako velika, da so morali zgraditi vrstne hiše. A ta družina ni pazila na kraj. Na kup so metali odpadke, niso kosili trave, ostanke so metali skozi okno in še veliko drugega. Ljudje, ki so hodili mimo, so samo debelo gledali. V vas je prišel čuden mož Čistoča. Samo zavrte se je in vse je bilo v hipu pospravljeno, lepo in čisto. Ko je velika družina to videla, je spoznala, da je potrebna čistoča. Od tega dne naprej ni bilo niti pikice umazanije več.

Katja Zdovc, 2. razred

Če hočemo imeti čisto okolje, moramo skrbeti zanj. Ne smemo odmetavati smeti. Rajši peljimo smeti na smetišče. Ne smemo odmetavati pločevink, steklenic in drugih stvari. No, robčki že zgnijejo. Koliko ljudi ne upošteva teh pravil?! Mogoče jih pa bodo kdaj.

Rozi Kralj, 2. razred

Naše okolje ni prav nič čisto. Kadar pridem iz hiše, vse smrdi po bencinu. Tudi zjutraj, ko grem v šolo, ni čist zrak. Samo takrat se nadiham svežega zraka, kadar grem v gozd. Danes sem bila cel dan v stanovanju, ker je bil slab zrak.

Nina Razinger, 2. razred

Že star
pregovor
in ugotavlja
kjer
osel
se valja,
tam
dlačo
pusti!

MALI FRUFRU

Sem majhen papirček. Naj vam povem svojo zgodbo. Takole je bilo. Najprej sem bil v trgovini. Bil sem zavitek od bonbona. Prišel je Matej in kupil bonbone. Bonbone je pojedel, mene pa odvrigel. Nisem dobil buške, vendar pa sem bil ves pomečkan. Vsi otroci so hodili mimo mene. Nekega dne pa sta se nad menoj začela prepirati smetarja. Zaklical sem: Hej! Vidva! Debelo sta me pogledala, pobrala in vrgla v smeti. Tam je bila tudi moja mama vreča in drugi bratci. Toda čez eno uro me je neki drugi smetar postavil na kup raznovrstnih smeti. Zdaj vesel in srečen živim na velikem kupu na smetišču.

Tina Praprotnik, 2.razred

JAZ PAPIRČEK

V tovarni so vame zavili zvečilni gumi. Zvečilni gumi je bil ves dišeč in sladak. Iz tovarne so me poslali v trgovino. Tam sem se znašel na polici med sladkarijami. Kar lepo mi je bilo. Nekega dne pa me je kupil nek nevzgojeni deček. Ko je zvečilni gumi zbasal v usta, me je odvrigel na tla. Veter me je odpihnil na cesto in avtomobili so vse dan vozili čez mene. Vi ne veste, kako me je bolelo! Naslednji dan so me pobrali smetarji. Skupaj z drugimi smetmi so me odpeljali na smetišče in tam živim še danes. Žalostna usoda, kajne!

Bine Sušnik, 3.razred

SMETARSKI AVTO

Pozdravljeni! Sem smetarski avto. Imenujem se Smetko. Odvažam odpadke kot so plastenke, papirčki in podobno. Moji najboljši prijatelji so smetnjaki. Kadar vozim po cesti proti smetišču, opazujem odslužene avtomobile na avtoodpadu. Vsak teden zavijem na cesto, ki pelje proti Hudem. Pri vsaki hiši se ustavim in pospravim smeti v svoj trebuh. Po tej obilni jedi odhromim na smetišče, kjer odložim odpadke. Kadar postanem žejen, se odpeljem na bencinsko črpalko, da se odžejam. Moj podobni prijatelj odvaža le velike zabojnike za smeti. Lepo je biti smetarski avto.

Gašper Bodlaj, 3. razred

ZABOJNIK

Zelo dolgo že stojim tu. Smeti mi gledajo čez glavo. Čeprav sem zabojnik za steklo, mečejo vame tudi papir. Čisto sem obupal. Komaj čakam, da pridejo smetarji in me izpraznijo. Vendar komaj mine dan, ko sem že spet poln. Nekega dne me bo moral nekdo rešiti, sicer mi bo počil trebuh. Konec bo z menoj! Veste, že rjavim. Groza! Še vseeno pa je bolje, da ljudje odlagajo odpadke vame, kot da bi ležali okrog mene.

Neža Sermek, 2. razred

ZABOJNIK ZA STEKLENICE

Sem zabojnik za steklenice. Vsak dan v moj trebuh pade zelo veliko steklenic. Moram priznati, da so zelo dobre. Rad pa imam tudi kakšno drugo steklo. Steklo je moja hrana, čeprav pridejo tovornjaki in me ljudje pomagajo sprazniti. Potem se s polnimi tovornjaki stekla odpeljejo. Nekoč pa je Tepčkov Janezek iz sosednje vasi vrgel vame cel kup papirčkov in pokrili so vse steklenice. Odtrgal je tudi napis: SAMO ZA STEKLENICE. To so bili težki časi. A na srečo je Janezek spet vame metal le steklenice in spet sem bil poln moje najljubše hrane.

Katja Zdovc, 2. razred

BIL SEM PAPIR

Bil sem papir in nek otrok je iz mene naredil raketo. Zunaj, v naravi me je metal. Enkrat me je vrgel na drevo. Ujel sem se na neko vejo. Otrok me je šel iskat. Splezal je na drevo. Pripelzal je do mene in me vzel. Ko je plezal nazaj, je padel na tla. Srečo je imel, da se ni polomil. Malo se je popraskal. Rekel je, da sem kriv jaz in me zmečkal in vrgel v smetnjak. Pobral me je smetarski avto in znašel sem se na smetišču. Tam sem čez sto let zgnil.

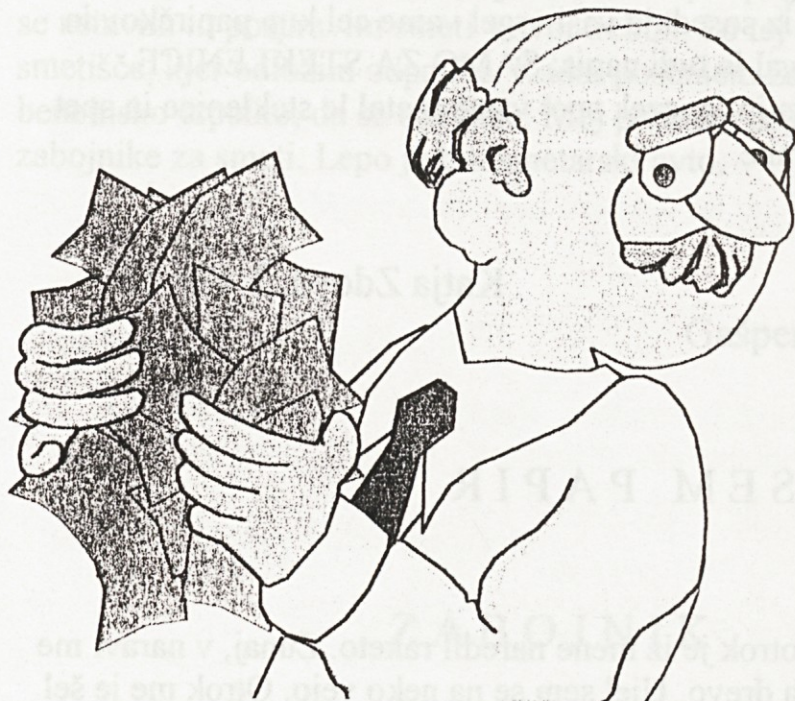
Matic Mohorč, 3. razred

KAM S PAPIRČKI

Nekega dne sem kupil zvečilni. Ko sem ga pojedel, sem papirček vrgel na tla. Ko sem prišel domov, so mi povedali, da ne smem metati odpadkov na tla in jih moram prinesiti domov. Potem sem šel nazaj, kjer sem odvrigel papirček, ga pobral in vrgel v smeti. Ko sem se vračal domov, sem videl nekega

otroka, ki je odvrigel papirček. Opozoril sem ga in mu rekel, naj ga pobere in vrže v smetnjak.

Marko Oman, 3. razred

ZABOJNIK ZA ODPADKE

Na dvorišču pred šolo stoji zabojnik za odpadke. Izdelan je iz sive pocinkane pločevine in zelenega plastičnega pokrova. Pokrov odpremo z ročico, ki je na dnu zabojnika.

Zraven ročice so štiri majhna kolesa, da zabojnik lahko porivamo. Dolg je stotrideset cm, širok sto centimetrov in visok stopetintrideset cm. Vanj mečemo šolske odpadke. Zanj skrbijo delavci Komunalnega podjetja Tržič, tako, da ga vsak teden izpraznijo.

Rad bi videl, da bi imeli več zabojnikov za različne odpadke.

Gašper Krsnik, 3. razred

OBISKAL NAS JE PREDSEDNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI

V petek 9.1. nas je obiskal predsednik krajevne skupnosti. Prišel nam je povedati nekaj o ekologiji. Povedal nam je, kaj škoduje naravi in kaj jo varuje. Tretji in četrti razred smo si zanimivosti zapisali. Povprašali smo ga o avtoodpadu. O njem nam je povedal, da je ta odpad dovoljen, vendar, da vse več olja steče v podtalnico. Najbolj sem si zapomnila, da je treba vsako žival pokopati, da je v Sloveniji dva tisoč smetišč in da je treba, če požagamo eno drevo, posaditi dva nova.

Suzana Kokalj, 4. razred

V petek nas je obiskal predsednik krajevne skupnosti. V učilnici četrtega razreda nam je govoril o odpadkih in odlakah. Pogovor me je zelo zanimal. Vsak učenec mu je lahko zastavil kakšno vprašanje. Jaz sem mu postavil dve vprašanji: Zakaj se ne odstrani na pol podrti hiša na Cesti na Hudo? Ali se da urediti voda nasproti otroškega igrišča? Najbolj mi je v spominu ostalo reklo: **ČE POSEKAŠ DREVO, POSADI DVE NOVI!**

Gašper Bodlaj, 3. razred

V petek nas je obiskal predsednik Anton. Najprej nam je povedal, kako se skrbi za okolje. Povedal nam je, da se mora mačka pokopati v zemljo in da ne smemo metati polivinila, železa, papirja, stekla in plastike v iste smeti. Obstajajo smetnjaki za različne smeti. Povedal nam je, da v gozdu ne smemo skakati, vpiti, lomiti vej.

Anka Zupan, 3. razred

V petek nas je obiskal predsednik krajevne skupnosti, Anton Pušavec. Povedal nam je veliko stvari. Predaval nam je o čistem okolju in kako naj skrbimo, da bo okolje v katerem živimo, lepo in čisto. Odgovarjal nam je na vsa vprašanja, ki smo mu jih zastavili. Če ti umre domača žival, jo zakoplji v zemljo. Če posekaš drevo, posadi dva nova. Rekel je tudi, naj v gozdu vedno hodimo po poti. Predlagal je, naj gremo v Zvirče in okoli avtobusne postaje poberemo papirčke.

V Sloveniji je okoli dva tisoč smetišč. Če koga vidimo, da odvrže papirček ali kaj drugega na tla, ga moramo opozoriti.

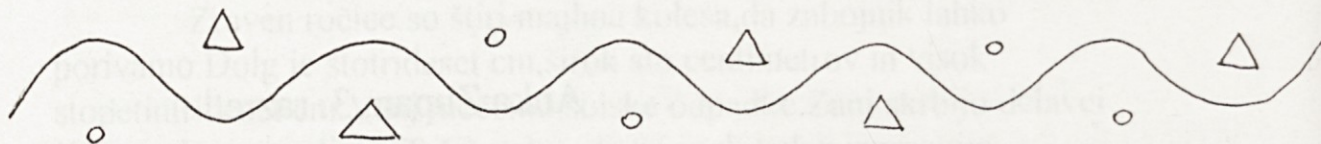
Katja Zdovc, 2. razred

Predsednik nam je rekel, da moramo vsako mrtvo žival zakopati na vrt, da ne smemo odmetavati papirčkov in, če vidimo odrasle ali otroke, da jih odmetavajo, moramo reči, naj to poberejo in odvržejo doma. Na koncu je rekel, da moramo v gozdu vedno hoditi po poti.

Nina Razinger, 2. razred

Povedal nam je, da moramo naravo čistiti. Naš gozd umira zaradi nečistega zraka. Za seboj moramo vedno spraviti smeti in jih doma odvreči v smeti. Veliko onesnažujejo plini iz tovarn. Tovarne tudi v reke izlivajo umazanijo in reke se zelo onesnažujejo.

Anja Štular, 3. razred

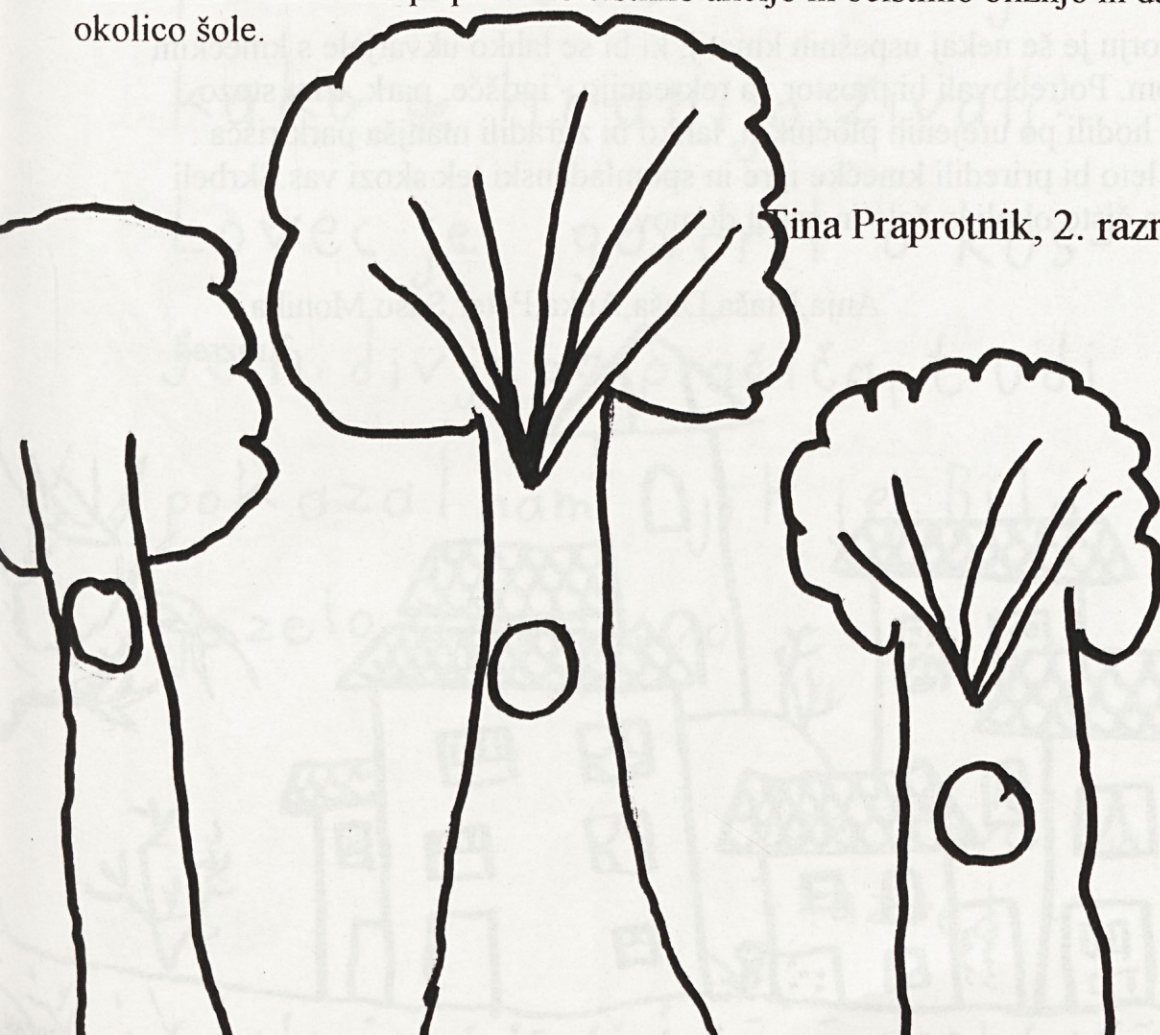
Ker pripravljamo projekt o ekologiji, smo povabili predsednika krajevne skupnosti, naj nam nekaj pove o problemih onesnaževanja v Kovorju. Povedal nam je, da moramo biološke odpadke metati na kompost. Če nam pogine domača žival, je ne smemo dati na kompost, ampak jo moramo zakopati v zemljo. Če požagamo eno drevo, moramo posaditi dve novi. V Kovorju je avtoodpad dovoljen, a olje vse bolj teče v podtalnico. Povedal nam je kaj narediti, da kupiš pravo gnojilo. Pozimi moramo vzeti vzorce zemlje, jih dati v analizo in potem veš, katere snovi zemlji primanjkujejo in kupiš ustrezno gnojilo.

V gozdu moramo hoditi po stezah. Kaznovati bi bilo treba tiste ljudi, ki onesnažujejo okolje.

Nataša Drobnejak, 4. razred

Predsednik nam je povedal, kaj mi lahko storimo za bolj čisto okolje. Vsako mrtvo žival zakoplji v zemljo, ne odlagaj smeti na tla, poberi smeti, očka in mamica naj ne uporabljata umetnih gnojil, v gozdu hodi po stezah...

Tudi v šoli vsako leto pripravimo čistilno akcijo in očistimo bližnjo in daljno okolico šole.

Tina Praprotnik, 2. razred

TURISTI, OBIŠČITE KOVOR !

Vas Kovor leži JZ od Trziča. Skozi vas teče potok Cikavec. V njem so žene včasih prale perilo, kmetje pa so tja vodili živino, da se je odžejala. Kmečki fantje so se radi pretepali s koli (kov). Z njimi so podlagali voz, da jim ni ušel po bregu navzdol. V vasi je bilo tudi nekaj kovačev.

Tako si lahko razlagamo izvor imena vasi na več načinov.

Danes se prebivalci ukvarjajo s kmetijstvom, z obrtjo ali hodijo v službo v Trzič in Kranj.

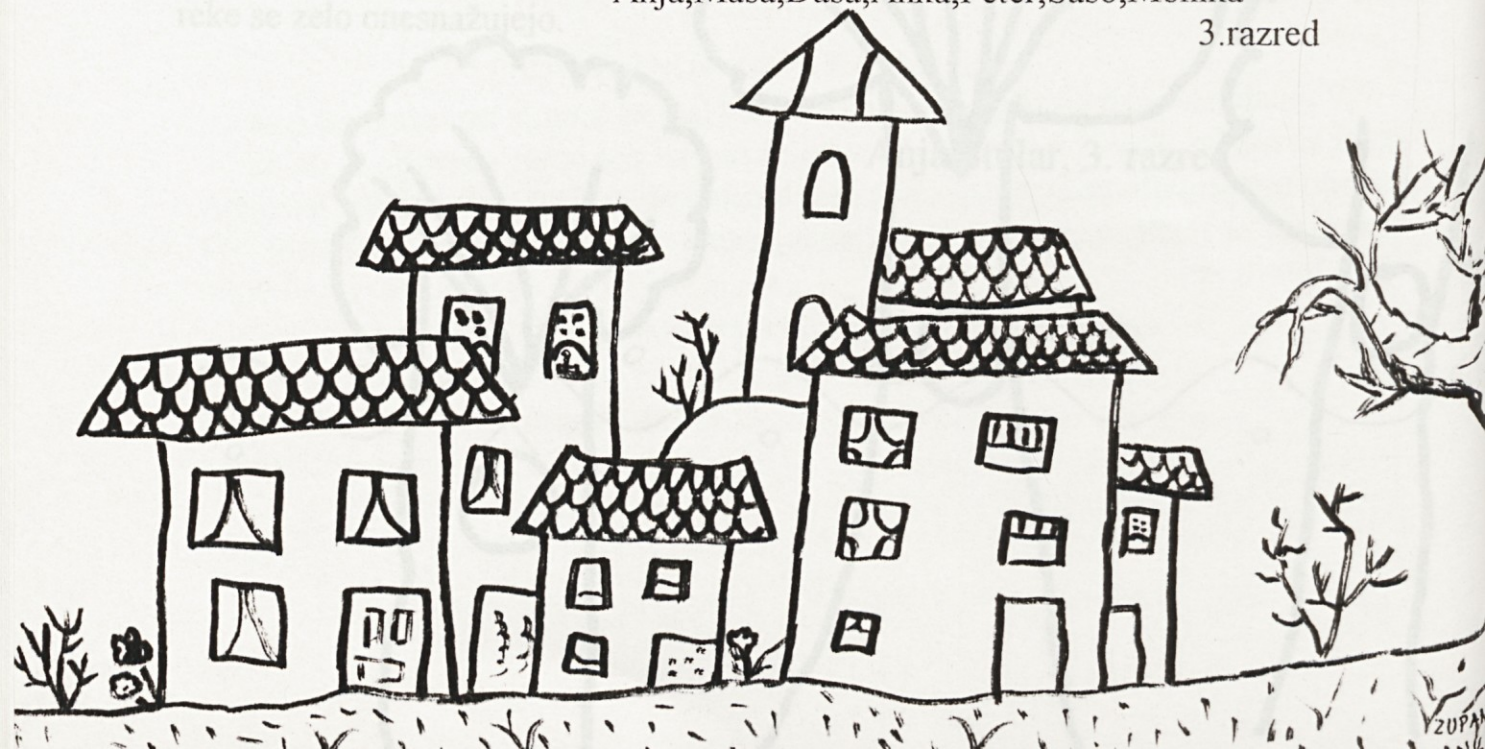
Kaj si lahko ogledate v Kovorju ?

Zanimivosti v vasi: stare kmečke hiše, stopetletna šola, kužno znamenje, cerkev Janeza Krstnika, vaško korito, kozolci, šterne .
Gozdne poti, kjer se lahko sprehodite po svežem zraku.

V Kovorju je še nekaj uspešnih kmetij, ki bi se lahko ukvarjale s kmečkim turizmom. Potrebovali bi prostor za rekreacijo - igrišče, park, trim stezo. Radi bi hodili po urejenih pločnikih, lahko bi zgradili manjša parkirišča .
Vsako leto bi priredili kmečke igre in spomladanski tek skozi vas. Skrbeli bomo za čisto okolico šole in naših domov.

Anja, Maša, Daša, Anka, Peter, Sašo, Monika

3. razred

Obiskal nas je lovec

V petek je prišel v našo šolo lovec. S seboj je prinesel slike gozdnih in gorskih živali.

Lovec je bil oblečen v zeleno obleko in ni imel puške. Povedal nam je, kako se hranijo živali.

Lovec je govoril o kosa-
te h. divjega prašiča, tudi
pokazal nam jih je. Bilo
je zelo zanimivo.

Jan Povalej,
1. razred

OBISKAL NAS JE LOVEC

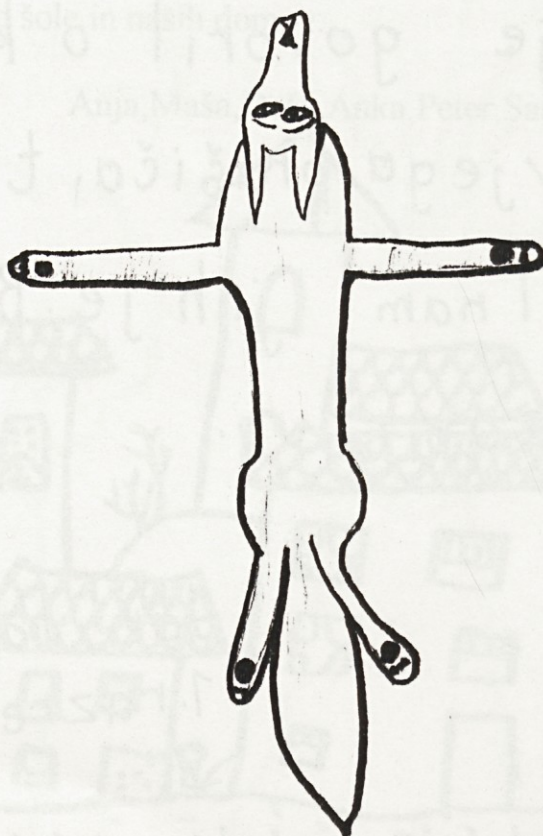
V četrtek nas je obiskal lovec.

S seboj je prinesel kožuhe od lisice, jazbeca in pollosice. Prinesel je tudi srnjakove roge in čeljust.

Govoril je o živalih v gozdu.

Lovec jih tudi hroni. Zelo je bilo zanimivo.

Monika Mohorč, 1. razred

Bil je lep
sončen dan,
ko sem

pribukal iz zemlje:

Videl sem vse svoje
bratce in veliko zvončkov.

Maja me je prijela za
cvet. Iz mene so se
zaslišali glasni zvoki: bim-
bom - bim - bom - bom. Vsi
prijatelji so me poslušali.

David Rozman, 1. razred

OBISKAL NAS JE LOVEC

Živijo, jaz
sem ruonček

Beloglaviček.

Spadaj imam žebulico
in koreninice. Nekdo sem
bil v gozdu in sedaj
me je neka gospa prinesla
na vrt. Tudi tu sem
vesel.

PETER DOLENC, 1. RAZRED

Zgodaj
spomladi sem

priskal iz

čebulice. Leno je

pisla k meni in mislil

sem, da me bo

pozdila. Pisala me je na

glavico in začel sem

cingljati. Kljub porušeni

glavici sem bil zelo

nečem, saj so me

poslušali vsi; moji pri-

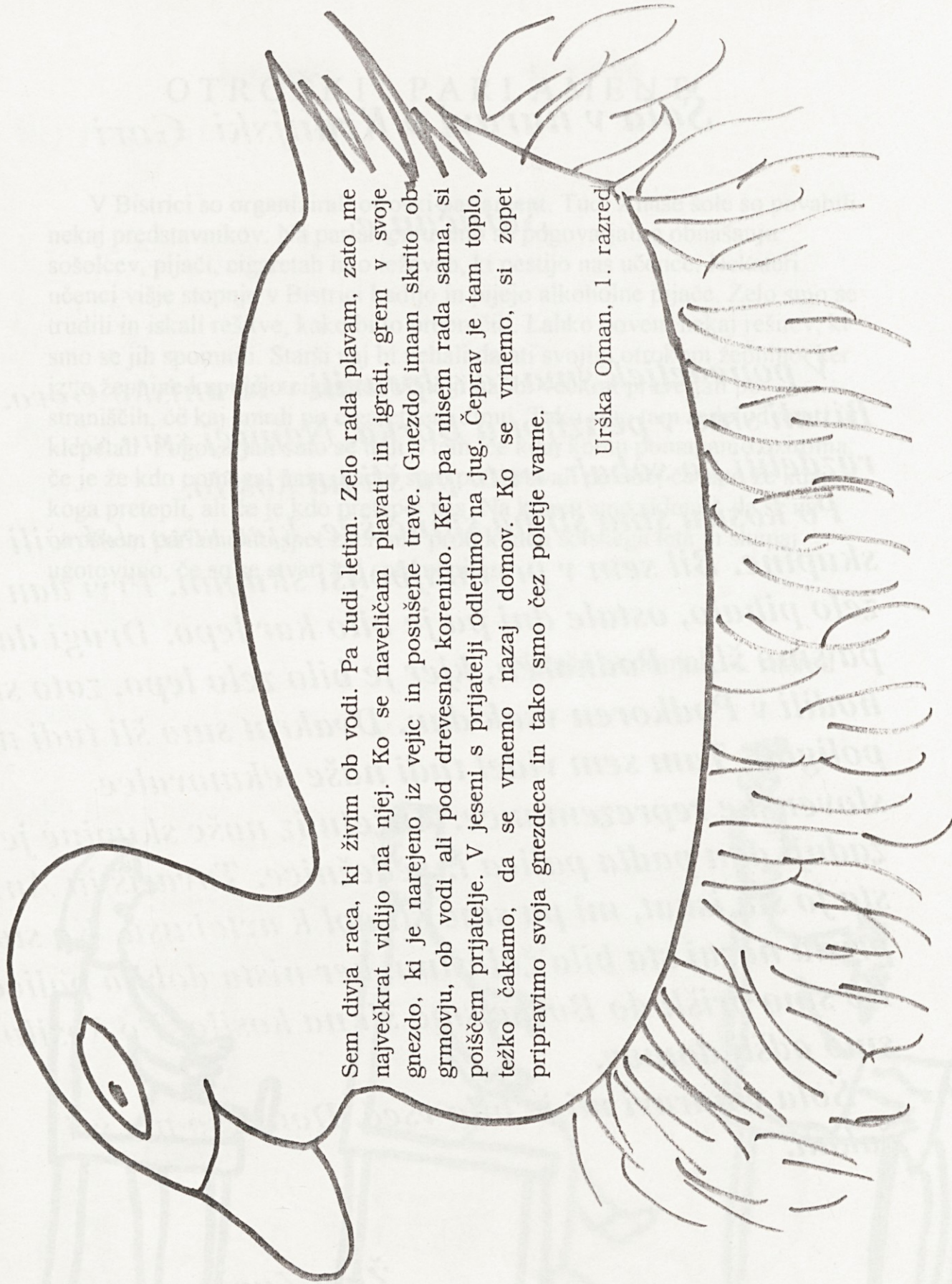
vatelji.

ANŽE
VUKOTA,
1. RAZ
RED

Živim
na travniku,
na toplen soncu. Pod
zemljo imam korenika; iz
korenike mi rastejo majhne
koreninice. Ko je k meni
prišla punčka Maja, me je
odtrgalca. Vsa vesela je trobila
ivame, jaz pa sem pel:

tra-ma-ma. — Oba sva
bila srečna.

JERNEJ KUHAR,
1. RAZRED

Sem divja raca, ki živim ob vodi. Pa tudi letim. Zelo rada plavam, zato me največkrat vidijo na njej. Ko se naveličam plavati in igrati, grem v svoje gnezdo, ki je narejeno iz vejic in posušene trave. Gnezdo imam skrito ob grmovju, ob vodi ali pod drevesno korenino. Ker pa nisem rada sama, si poiščem prijatelje. V jeseni s prijatelji odletimo na jug. Čeprav je tam toplo, težko čakamo, da se vrnemo nazaj domov. Ko se vrnemo, si zopet pripravimo svoja gnezdeca in tako smo čez poletje varne.

Urška Oman, 1. razred

Šola v naravi v Kranjski Gori

Smučanje

V ponedeljek smo se odpravili v Kranjsko Goro. Bivali smo v penziju Borke. Najprej smo se razdelili po sobah, nato pa šli na kosilo.

Po kosilu smo šli na smučišče, kjer smo določili skupine. Bil sem v prvi najboljši skupini. Prvi dan je zelo pihalo, ostale dni pa je bilo kar lepo. Drugi dan pa smo šli v Podkoren, kjer je bilo zelo lepo, zato smo hodili v Podkoren vsak dan. Dvakrat smo šli tudi na poligon. Tam sem videl tudi naše tekmovalce slovenske reprezentance. Anžetu iz naše skupine je zadnji dan padla palica iz sedežnice. Tovariš in Anže sta jo šla iskat, mi pa smo šli dol k avtobusu. Ko sta prišla nazaj sta bila žalostna, ker nista dobila palice. Ko smo prišli do Borke smo šli na kosilo. Po kosilu smo odšli domov.

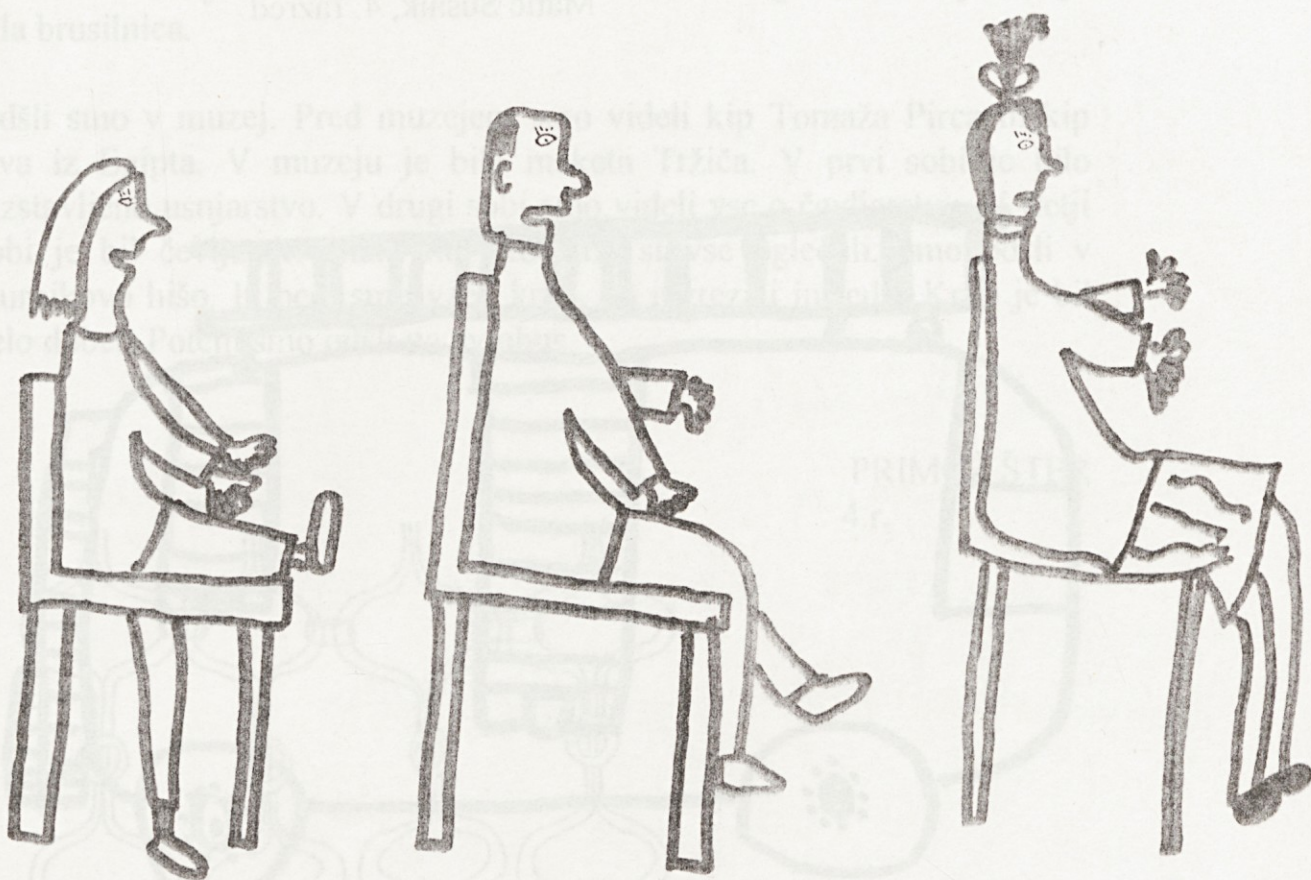
Šola v naravi mi je bila všeč. Doma so me vsi čakali.

Žiga Zupan 4. raz.

OTROŠKI PARLAMENT

V Bistrici so organizirali otroški parlament. Tudi z naše šole so povabili nekaj predstavnikov. Na parlamentu smo se pogovarjali o obnašanju sošolcev, pijači, cigaretah in o težavah, ki pestijo nas učence. Nekateri učenci višje stopnje v Bistrici kadijo in pijejo alkoholne pijače. Zelo smo se trudili in iskali rešitve, kako bi to preprečili. Lahko povem nekaj rešitev, ki smo se jih spomnili. Starši naj bi nehali dajati svojim otrokom žepnino, ker iz te žepnine kupujejo cigarete. Učitelji naj bi večkrat preverjali po straniščih, če kaj smrdi po cigaretnem dimu. Tako smo tam sedeli dve uri in klepetali. Pogovarjali smo se tudi o tem, če kdaj komu pomagamo oziroma, če je že kdo pomagal nam, kadar smo potrebovali pomoč, če smo že kdaj koga pretepli, ali če je kdo pretepel nas. Na koncu smo sklenili, da se na otroškem parlamentu spet zberemo proti koncu šolskega leta in skupaj ugotovimo, če so se stvari kaj spremenile.

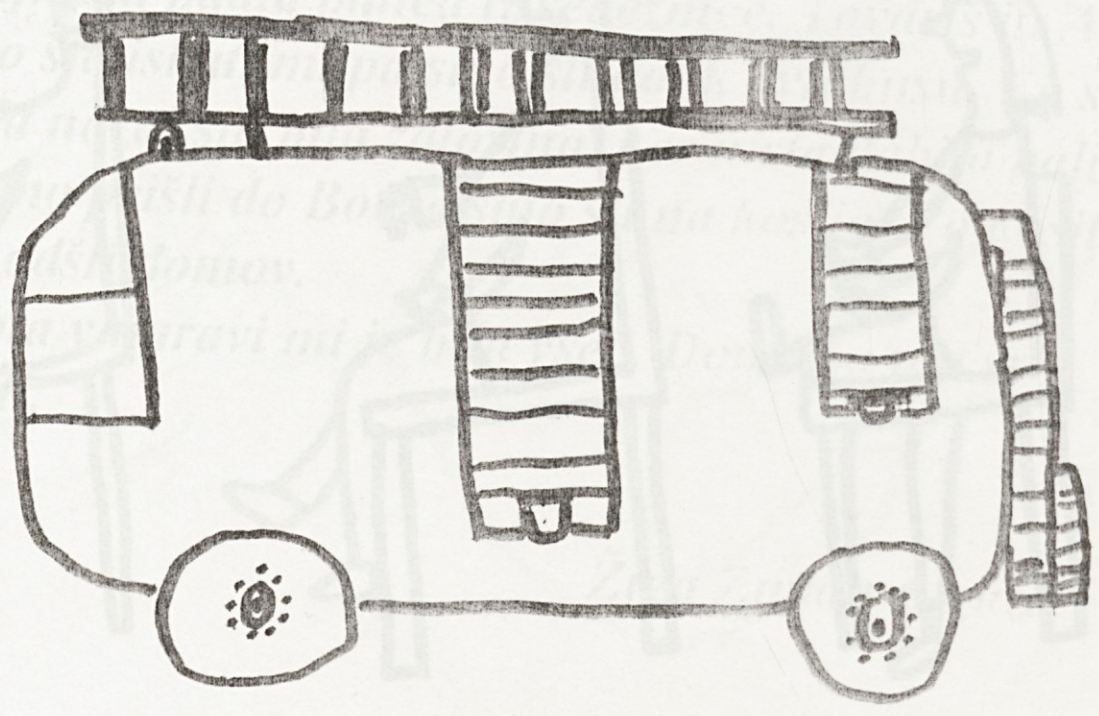
Nataša Drobnejak, 4. razred

SODELOVAL SEM NA GASILSKEM KVIZU

V nedeljo 30. 11. 1997 smo s tremi sošolci imeli gasilski kviz. Ob 7.30 smo se zbrali v Kovorskem gasilskem domu. Najprej smo imeli vajo, ob devetih pa se je začelo tekmovanje. Ko smo videli velik zlat pokal, smo sklenili, da ga osvojimo. Na koncu se je to tudi zares uresničilo. Pri vseh temah smo dobili vse možne točke. Mlajše skupine so bile tri, zato nas tudi na začetku ni skrbelo, da bomo ostali brez pokala. Na koncu sta se drugi dve skupini borili za drugo in tretje mesto. Naši rezultati so bili najboljši zato dodatnih finalnih tekmovanj nismo imeli. Ker sem bil vodja skupine, sem moral po pokal in priznanje, ki smo ju potem izročili Kovorskim gasilcem. Na koncu je sledilo še fotografiranje in pogostitev. Ker smo bili lačni, so nas gasilci odpeljali z gasilnim avtom še na kosilo. Po kosilu je sledila vrnitev domov. Tudi tja ni bilo treba peš, ker so nas gasilci peljali.

Matic Sušnik, 4. razred

PO TRŽIČU

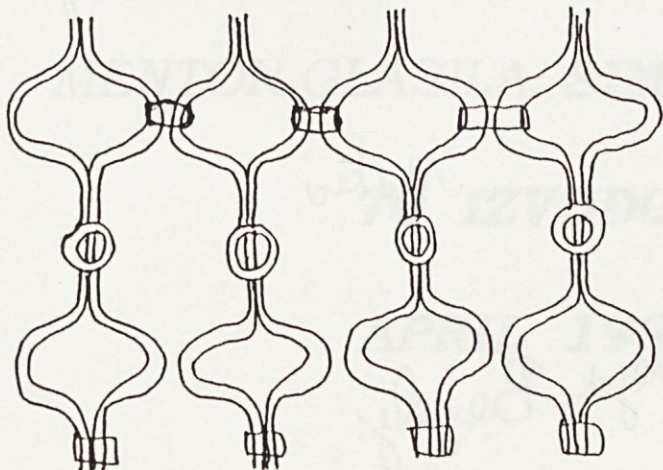
V šoli že dolgo zbiramo projekt o Tržiču. Odločili smo se, da si bomo ogledali Tržič. V ponedeljek smo se z avtobusom odpeljali v Tržič. Odšli smo h Kurnikovi hiši. Tam nas je čakal gospod Janez Šter. Rekel je, da je že v peč dal peči kruh. Nato nam je razkazal črno kuhinjo. Videli smo: burklje, greblo, omelo in lopar. Odšli smo v hišo. V starih časih so tam namesto radia imeli kletko, v kateri je pel ptič. Tam smo videli nečke, peračo, svitek, likalnik, cekar, ugaševalnik sveč in petrolejko.

Nato smo si ogledali mesto. Po reki so v starih časih spuščali peharje z oblanci, ki so goreli. Videli smo železna polkna. Skoraj pri vsaki hiši so bili prizidani kamni. Videli smo tudi lepe portale, stebre iz rožnatega apnenca, hišo, v kateri je živel Tomaž Pirc - Prešernov zdravnik, firbec okno, 500 let star kip. Presenečen sem bil, da sem vse to zvedel.

Potem smo odšli v kovačijo Germovka. Tam so izdelovali sekire, lopate in motike. V kotu je ležalo kladivo norec, ki tehtja 700 kg. V naslednji sobi je bila brusilnica.

Odšli smo v muzej. Pred muzejem smo videli kip Tomaža Pirca in kip leva iz Egipta. V muzeju je bila maketa Tržiča. V prvi sobi je bilo razstavljeno usnjarstvo. V drugi sobi smo videli vse o čevljarstvu. V tretji sobi je bil čevljarški znak, itd. Ko smo si vse ogledali, smo odšli v Kurnikovo hišo. Iz peči smo vzeli kruh, ga razrezali in jedli. Kruh je bil zelo dober. Potem smo odšli na avtobus.

PRIMOŽ ŠTER
4.r.

Suzana Kokalj

Milica
Zinka

Katja

Nina

Anka

Neža

Mara

Rozsi
Simon

Marko

Gošker Bodlaj

Anja

Nataša Drobnyak

Matic

Bine

Mateja Begelj

MLADE MISLI

*SO GLASILO UČENCEV
OSNOVNE ŠOLE BISTRICA
PODRUŽNIČNE ŠOLE KOVOR*

*NAJVEČ PRISPEVKOV SO PRISPEVALI
UČENCI LITERARNO – NOVINARSKEGA
KROŽKA*

MENTOR GLASILA: SIMONA KRIŽAJ

70 IZVODOV

APRIL 1998

